

ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

30. června 2004 *

Ve věci T-107/02,

GE Betz Inc., dříve BetzDearborn Inc., se sídlem v Trevose, Pensylvánie (Spojené státy americké), zastoupená G. Glasem a K. Manhaevem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému původně E. Jolym, poté G. Schneiderem, jako zmocněnci,

žalovanému,

dalším účastníkem řízení před odvolacím senátem Úřadu a vedlejším účastníkem před Soudem byla **Atofina Chemicals Inc.**, se sídlem ve Filadelfii, Pensylvánie

* Jednací jazyk: angličtina.

(Spojené státy americké), zastoupená M. Edenboroughem, advokátem
a M. Medyckyj, advokátkou,

jejímž předmětem je odvolání proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu
pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 17. ledna 2002
(věc R 1003/2000-1), které se týká námitkového řízení mezi Atofina Chemicals Inc.
a GE Betz Inc.,

SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(druhý senát),

ve složení N. J. Forwood, předseda, J. Pirrung a A. W. H. Meij, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s ohledem na žalobu doručenou kanceláři soudu dne 8. dubna 2002,

s ohledem na žalobní odpověď doručenou kanceláři soudu dne 23. července 2002,

s ohledem na žalobní odpověď vedlejšího účastníka, Atofina Chemicals Inc.,
doručenou Kanceláři Soudu dne 26. července 2002,

po jednání konaném dne 17. září 2003,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Články 42 a 73 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) ve znění změn stanoví:

„Článek 42

Námitky

[...]

3. Námitky musejí být podány písemně a musí být odůvodněny. [...] Ve lhůtě stanovené Úřadem může ten, kdo podal námitky, předložit na jejich podporu skutečnosti, důkazy a argumenty.

[...]

Článek 73

Odůvodnění rozhodnutí

Rozhodnutí Úřadu musí být odůvodněna. Mohou být založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit.“

- 2 V pravidlech 15 až 18 a v pravidle 20 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189; dále jen „prováděcí nařízení“), se stanoví následující:

„Pravidlo 15

Obsah sdělení o námitce

[...]

2. Sdělení o námitce obsahuje:

[...]

b) pokud jde o starší známku nebo starší právo, na základě kterého se námitka podává:

- i) podává-li se námitka na základě starší známky, prohlášení v tom smyslu a údaj o tom, že starší známka je ochrannou známkou Společenství, nebo

údaj o tom, ve kterém členském státě nebo členských státech, případně včetně území Beneluxu, byla starší známka přihlášena nebo zapsána nebo, je-li starší známka mezinárodně zapsanou ochrannou známkou, uvedení členského státu nebo členských států, případně včetně území Beneluxu, pro které byla ochrana této známky rozšířena;

ii) je-li k dispozici, spisové číslo nebo číslo zápisu a den podání, včetně dne vzniku práva přednosti starší známky;

[...]

vi) vyobrazení a případně také popis starší známky nebo staršího práva;

vii) výrobky a služby, pro které byla starší známka zapsána [...], podavatel námitek při výčtu veškerých výrobků a služeb, pro které je starší známka chráněna, uvede také ty výrobky a služby, na základě kterých je námitka podána;

[...]

Pravidlo 16

Skutečnosti, důkazy a argumenty uváděné na podporu námitky

1. Každé sdělení o námitce může obsahovat podrobnosti o skutečnostech, důkazech a argumentech předkládaných na podporu námitky, doplněné příslušnou podpůrnou dokumentací.
2. Je-li námitka podána na základě starší známky, která není ochrannou známkou Společenství, je třeba sdělení o námitce pokud možno doložit důkazem o zápisu nebo podání přihlášky starší známky, jako je osvědčení o zápisu. [...]
3. Nejsou-li podrobnosti o skutečnostech, důkazech a argumentech a jiná podpůrná dokumentace uvedené v odstavci 1 a důkazy uvedené v odstavci 2 předloženy spolu se sdělením o námitce nebo následně, mohou být předloženy i po zahájení námitkového řízení ve lhůtě, kterou může úřad stanovit podle pravidla 20 odst. 2.

Pravidlo 17

Užívání jazyků v námitkovém řízení

1. Není-li sdělení o námitce podáno v jazyce přihlášky ochranné známky Společenství, pokud je tento jazyk jedním z jazyků úřadu, nebo ve druhém jazyce uvedeném při podání přihlášky, předloží osoba, která podala námitky, překlad

sdělení o námitce do jednoho z těchto jazyků ve lhůtě jednoho měsíce od uplynutí lhůty k podání námitek.

2. Nejsou-li důkazy na podporu námitky ve smyslu pravidla 16 odst. 1 a odst. 2 podány v jazyce námitkového řízení, předloží osoba, která podává námitky, překlad těchto důkazů do tohoto jazyka do jednoho měsíce od uplynutí lhůty k podání námitek nebo případně ve lhůtě stanovené úřadem podle pravidla 16 odst. 3.

[...]

Pravidlo 18

Zamítnutí námitek jako nepřipustné

1. Zjistí-li Úřad, že sdělení o námitce neodpovídá článku 42 nařízení nebo že sdělení o námitce neurčuje jasně přihlášku, proti které se námitka podává, nebo starší známku či starší právo, na základě kterých se námitka podává, zamítne Úřad námitku jako nepřipustnou, nejsou-li tyto nedostatky odstraněny před uplynutím lhůty pro podání námitek. [...]

2. Zjistí-li Úřad, že sdělení o námitce neodpovídá jiným ustanovením nařízení nebo tohoto předpisu, informuje o tom osobu, která námitky podala, a vyzve ji k odstranění uvedených nedostatků do dvou měsíců. Nejsou-li nedostatky před uplynutím stanovené lhůty odstraněny, zamítne Úřad námitku jako nepřipustnou.

[...]

Pravidlo 20

Přezkoumání námítky

[...]

2. Neobsahuje-li sdělení o námitce podrobnosti o skutečnostech, důkazech a argumentech uvedených v pravidle 16 odst. 1 a odst. 2, vyzve Úřad osobu, která podala námítky, aby tyto podrobnosti sdělila ve lhůtě, kterou jí Úřad stanoví [...]"

Skutečnosti předcházející sporu

- 3 V přihlášce, které bylo přiděleno datum podání dne 20. listopadu 1997, žalobkyně požádala Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (dále jen „Úřad“) o zápis slovní známky BIOMATE.
- 4 Výrobky, pro které bylo požádáno o zápis, spadají do třídy 1 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu:

— Třída 1: „Chemické přípravky k použití jako mikrobiocidy v systémech průmyslových vod a úpravy vody.“

- 5 Přihláška byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 72/98 ze dne 21. září 1998.
- 6 Dopisem ze dne 21. prosince 1998, který Úřad obdržel dne 22. prosince 1998, podala společnost Atofina Chemicals Inc., vedlejší účastník, námitku proti zápisu přihlášky. Námitka byla založena na níže uvedené obrazové ochranné známce:

bioMεT

- 7 Tato obrazová ochranná známka byla předmětem následujících zápisů:
- zápis v Beneluxu č. 39765 s datem podání dne 28. června 1971 pro výrobky tříd 1 a 5 podle Niceské dohody, tedy:
 - třída 1: „Chemické přípravky pro průmysl, vědecké účely, zemědělství, zahradnictví a lesnictví (s výjimkou fungicidů, herbicidů, insekticidů a přípravků na hubení parazitů), zejména na hubení makro- a mikroorganismů“;
 - třída 5: Fungicidy, herbicidy a přípravky na hubení parazitů“;

— zápis ve Francii (obnovení č. 1665517) s datem podání 23. ledna 1980 pro výrobky třídy 1 podle Niceské dohody, tedy:

— třída 1: „Chemické přípravky, chemické sloučeniny užívané jako biocidy“;

— mezinárodní zápis R 325543 s datem zápisu dne 8. listopadu 1966 s původem v Beneluxu a s účinností v Rakousku, Francii, Itálii a Portugalsku pro výrobky tříd 1 a 5 podle Niceské dohody, tedy:

— třída 1: „Chemické přípravky pro průmysl, vědecké účely, zemědělství, zahradnictví a lesnictví“;

— třída 5: „Chemické přípravky zejména na hubení mikro- a makroorganismů“.

8 Námítka byla založena také na slovní ochranné známce BIOMET zapsané v Itálii (obnovení č. 400859) s datem podání dne 30. května 1962 pro výrobky třídy 5 podle Niceské dohody, tedy:

— Třída 5: „Chemické výrobky a sloučeniny k použití jako germicidy“.

- 9 Konečně byla námitka založena na označení BIOMET, které není zapsáno, ale je používáno v Beneluxu, Francii, Itálii, Rakousku a Portugalsku.
- 10 Námitka byla podána proti všem výrobkům označeným v přihlášce a byla založena na všech výrobcích, na něž se vztahují zapsané starší známky.
- 11 Co se týče zapsaných starších známek, námitka byla založena na čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 5 nařízení č. 40/94. Co se týče výše uvedeného nezapsaného označení, námitka byla založena na čl. 8 odst. 4 nařízení č. 40/94.
- 12 K námitce byly přiloženy opisy osvědčení o zápisu starších známek.
- 13 Dne 7. dubna 1999 zaslalo námitkové oddělení vedlejšímu účastníkovi fax následujícího znění:

„Notification of deficiencies in the notice of opposition [Rule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation]

[...]

The examination of the notice of opposition has shown that the indication of the goods and services has not been provided in the language of the opposition proceedings (English).

This deficiency must be remedied within a non extendible period of two months from receipt of this notification, that is on or before 07/06/1999.

The notice of opposition will otherwise be rejected on grounds of inadmissibility.“

[„Oznámení o nedostacích ve sdělení o námitce (pravidlo 15 a pravidlo 18 odst. 2 prováděcího nařízení)

[...]

Přezkum sdělení o námitce ukázal, že označení zboží a služeb nebylo poskytnuto v jazyce námitkového řízení (angličtině).

Tento nedostatek musí být odstraněn ve lhůtě, kterou nelze prodloužit, tedy nejpozději do 7. června 1999.

Jinak bude sdělení o námitce zamítnuto jako nepřijatelné.“]

- 14 Faxem ze dne 28. května 1999 vedlejší účastník předložil překlad seznamu výrobků chráněných staršími známkami. V tomto faxu je také uvedeno:

„If further information is required, please let us know.“

(„Pokud potřebujete další informace, neváhejte se na nás obrátit.“)

- 15 Dne 29. června 1999 zaslalo námitkové oddělení vedlejšímu účastníkovi fax následujícího znění:

„Communication to the opposing party of the date of commencement of the adversarial part of the opposition proceedings and of final date for submitting facts, evidence and arguments in support of the opposition [Rules 19 (1), 16 (3), 17 (2) and 20 (2) of the Implementing Regulation].

[...]

Your opposition has been communicated to the applicant.

[...]

The adversarial part of the proceedings will commence on 30/08/1999.

A final period of four months from receipt of this notification, that is until 29/10/1999, is allowed for you to furnish any further facts, evidence or arguments which you may feel necessary to substantiate your opposition [...]

Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation.“

[„Sdělení podavatelí námítky o zahájení sporné části námitkového řízení a o nejzazším datu pro předložení skutečností, důkazů a argumentů uváděných na podporu námítky (pravidlo 19 odst. 1, pravidlo 16 odst. 3, pravidlo 17 odst. 2 a pravidlo 20 odst. 2 prováděcího nařízení).

[...]

Vaše námítka byla sdělena přihlašovatelí.

[...]

Sporná část řízení bude zahájena dne 30. srpna 1999.

Je vám stanovena poslední lhůta čtyř měsíců od doručení tohoto sdělení, tedy do 29. října 1999, abyste předložili další skutečnosti, důkazy a dodatečné argumenty, které budete považovat za užitečné na podporu vaší námitky. [...]

Prosím vezměte na vědomí skutečnost, že veškeré dokumenty musejí být v jazyce námitkového řízení nebo k nim musí být připojen překlad.“]

- 16 Tato čtyřměsíční lhůta byla prodloužena do 23. března 2000. Den před uplynutím lhůty požádal vedlejší účastník o nové prodloužení. Vzhledem k tomu, že důvody uvedené na podporu této žádosti byly nedostačující, Úřad jí nevyhověl. S ohledem na to, že žádost byla podána den před uplynutím lhůty, Úřad vedlejšímu účastníkovi poskytl jednodenní dodatečnou lhůtu k předložení důkazů na podporu námitky. V této stanovené lhůtě vedlejší účastník předložil dodatečné důkazy, tedy čestné prohlášení, brožury a označení.
- 17 Rozhodnutím ze dne 7. září 2000 námitkové oddělení rozhodlo ohledně nezapsaného staršího označení tak, že námitka je nepřípustná, a ohledně zbytku tak, že námitka nesplňuje podmínky čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 5 nařízení č. 40/94 zejména z důvodu, že podavatel námitky neposkytl překlad osvědčení o zápisu starších známek ve stanovené lhůtě, a tudíž nepředložil důkaz o platnosti a právním statusu starších zápisů, na kterých byla námitka založena.
- 18 Z těchto důvodů námitkové oddělení zamítlo námitku jako celek a uložilo vedlejšímu účastníkovi, aby nesl vynaložené náklady.

19 Dne 13. října 2000 podal vedlejší účastník odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení.

20 Rozhodnutím ze dne 17. ledna 2002 (dále jen „napadené rozhodnutí“) doručeným žalobkyni podle jejího vyjádření doporučeným dopisem přijatým dne 8. února 2002 odvolací senát:

— zamítl odvolání, pokud jde o nepřípustnost námitky ve vztahu ke staršímu označení;

— ohledně zbytku zrušil rozhodnutí námitkového oddělení;

— vrátil věc námitkovému oddělení k dalšímu projednání;

— uložil každému z účastníků, aby nesl své náklady v odvolacím řízení.

21 Odvolací senát částečně zrušil rozhodnutí námitkového oddělení, neboť měl za to, že tím, že námitkové oddělení zaslalo podavateli námitky faxem uváděné v bodech 13 a 15 výše, založilo u odpůrce legitimní očekávání ohledně skutečnosti, že opisy osvědčení o zápisu připojené ke sdělení o námitce nebyly stiženy formální vadou.

Řízení

- 22 Návrhem na zahájení řízení doručeným kanceláři soudu dne 5. dubna 2002 podala žalobkyně tuto žalobu v anglickém jazyce.
- 23 Vzhledem k tomu, že ostatní účastníci řízení nepodali námitku proti ustanovení angličtiny jako jednacímho jazyka před Soudem, Soud určil angličtinu za jednacím jazyk v tomto řízení.
- 24 Dne 23. července 2002 Úřad předložil své vyjádření k žalobě. Dne 26. července 2002 předložil vedlejší účastník své vyjádření k žalobě.
- 25 Dne 17. října 2002 předložila žalobkyně vyjádření s odkazem na čl. 135 odst. 3 jednacímho řádu Soudu. Jelikož žalobkyně nepředložila žádost, aby mohla předložit repliku, a vyjádření k žalobě vedlejšího účastníka a Úřadu neobsahovala nové důvody ani návrhy odůvodňující předložení vyjádření podle tohoto ustanovení, Soud rozhodl, že toto vyjádření nezaloží do spisu.

Návrhy účastníků řízení

- 26 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, ve kterém:

i) zrušuje rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 7. září 2000;

ii) vrací věc námitkovému oddělení k dalšímu projednání;

iii) ukládá každému účastníku řízení, aby nesl své náklady vzniklé v rámci řízení před odvolacím senátem;

— uložil Úřadu náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které vznikly žalobkyni v rámci řízení před odvolacím senátem.

27 Úřad navrhuje, aby Soud:

— vyhověl žádosti žalobkyně o zrušení napadeného rozhodnutí;

— uložil každému účastníku řízení, aby nesl své náklady řízení.

28 Vedlejší účastník navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení v rozsahu, ve kterém stanovilo, že námitka založená na starších zápisech nebyla řádně prokázána;

- zrušil rozhodnutí přijaté námitkovým oddělením o náhradě nákladů řízení;

- vrátil věc námitkovému oddělení k dalšímu projednání;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které vznikly vedlejšímu účastníkovi v rámci tohoto řízení.

K návrhům účastníků řízení

K dosahu návrhů Úřadu

- 29 Na jednání Úřad nejdříve upřesnil, že v prvním bodě návrhu nežadá nic víc, než co navrhuje žalobkyně. V důsledku toho je třeba rozumět prvnímu bodu návrhu Úřadu tak, že směřuje k podpoře prvního bodu žalobního návrhu žalobkyně.
- 30 Dále Úřad na jednání upřesnil, že podpůrně žádá, aby Soud vydal rozsudek, který považuje za vhodný ve světle návrhů a tvrzení ostatních účastníků řízení. Tím Úřad zjevně míní, že ponechává řešení na úvaze Soudu.

31 V této souvislosti je třeba poznamenat, že vedlejší účastník rovněž na jednání tvrdil, že jelikož odvolací senát sám o sobě není před Soudem zastoupen, náleží Úřadu, aby jej před Soudem zastupoval.

32 V tomto ohledu je nejprve namístě připomenout, že Úřad byl založen nařízením č. 40/94 zejména za účelem správy známkového práva Společenství a že má vykonávat každou ze svých různých funkcí na základě tohoto nařízení v obecném zájmu tohoto úkolu.

33 Dále je třeba uvést, že i když jsou odvolací senáty nedílnou součástí Úřadu [rozsudek Soudu ze dne 12. prosince 2002, *Vedial v. OHIM – France Distribution (HUBERT)*, T-110/01, Recueil, s. II-5275, bod 19] a i když existuje funkční kontinuita mezi odvolacím senátem, přezkoumatelem nebo příslušným oddělením [rozsudek Soudu ze dne 8. července 1999, *Procter & Gamble v. OHIM (BABY-DRY)*, T-163/98, Recueil, s. II-2383, bod 38], odvolací senáty a jejich členové požívají při výkonu svých úkolů funkční nezávislosti. Úřad jim tudíž nemůže udělovat pokyny.

34 Za těchto podmínek je namístě uznat, že pokud Úřad není aktivně legitimován pro podání žaloby proti rozhodnutí odvolacího senátu, nemůže po něm na druhé straně být vyžadováno, aby systematicky hájil každé napadené rozhodnutí odvolacího senátu nebo aby povinně navrhoval, že každé odvolání proti takovému rozhodnutí má být zamítnuto.

35 Je-li pravda, že v čl. 133 odst. 2 jednacího řádu je Úřad uveden jako žalovaný před Soudem, toto označení nemůže změnit důsledky vyplývající ze širší logiky nařízení

č. 40/94, pokud jde o odvolací senáty. Umožňuje nanejvýš upravit náhradu nákladů řízení v případě zrušení nebo změny napadeného rozhodnutí nezávisle na pozici Úřadu před Soudem.

36 Za těchto okolností nic nebrání tomu, aby se Úřad přidal k žalobnímu návrhu žalobkyně, anebo aby řešení ponechal na úvaze Soudu a zároveň Soudu pro objasnění předložil všechna tvrzení, která považuje za vhodná v rámci svého úkolu zmíněného v bodě 32 výše.

37 Krom toho je třeba uvést, že pokud nová žádost předložená pouze na jednání je zcela jasně opožděná, a tudíž je nepřijatelná, podpůrné vysvětlení podané v projednávaném případě na jednání nemůže být považováno za žádost v pravém slova smyslu, a jeho přijatelnost tedy nemůže být posuzována.

K dosahu návrhů vedlejšího účastníka

38 Na jednání vedlejší účastník upřesnil, že formuloval druhý, třetí a čtvrtý bod návrhu pouze proto, aby zamezil všem nejasnostem, a že ve skutečnosti, jelikož tyto body vyplývají automaticky z prvního bodu jeho návrhu, nežádá po Soudu nic víc, než co žádá v prvním a pátém bodě návrhu. V důsledku toho je namísto rozumět návrhu vedlejšího účastníka tak, že směřuje k zamítnutí žaloby a k tomu, aby byla žalobkyni uložena náhrada nákladů, které vznikly vedlejšímu účastníkovi v rámci tohoto řízení.

K věci samé

Tvrzení účastníků řízení

- 39 Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává jediného žalobního důvodu vycházejícího z porušení pravidla 17 odst. 2 prováděcího nařízení.
- 40 Uplatňuje, že odvolací senát souhlasil se zjištěním námitkového oddělení, podle kterého nebyla osvědčení o zápisu podána v jazyce námitkového řízení a nebyl včas předložen jakýkoli překlad těchto osvědčení. Protože nebyl předložen žádný důkaz o platnosti a právním statusu starších známek, musí být podle žalobce námitka na nich založená zamítnuta jako neopodstatněná.
- 41 Krom toho žalobkyně tvrdí, že odvolací senát se nesprávně domníval, když se opíral o faxy námitkového oddělení ze dne 7. dubna 1999 a ze dne 29. června 1999, že námitkové oddělení porušilo legitimní očekávání vedlejšího účastníka.
- 42 Žalobkyně uvádí, že jelikož fax ze dne 7. dubna 1999 výslovně odkazuje na pravidlo 15 a pravidlo 18 odst. 2 prováděcího nařízení a také na možnost zamítnutí pro nepřipustnost a vzhledem k tomu, že sdělení o námitce nesplňovalo požadavky pravidla 15 odst. 2 písm. b) vii) prováděcího nařízení, tento fax mohl být vykládán pouze tak, že se týká nepřipustnosti sdělení o námitce, a ne důkazů, které mají být poskytnuty na podporu sdělení o námitce, pro které podle žalobkyně neexistují důvody nepřipustnosti. Faxem ze dne 28. května 1999 vedlejší účastník odstranil nedostatek sdělení o námitce zmíněný námitkovým oddělením.

- 43 Žalobkyně upřesňuje, že na rozdíl od případu zamítnutí pro nepřipustnost nebylo námitkové oddělení povinno informovat podavatele námítky o nepředložení překladu, jak stanoví pravidlo 17 odst. 2 prováděcího nařízení.
- 44 Povinností podavatele námítky je předložit důkazy na podporu námítky, které považuje za nezbytné. V projednávaném případě nemohl podle žalobkyně vedlejší účastník odstranit nedostatky v tomto ohledu pouhou obecnou výzvou směřovanou námitkovému oddělení, aby mu sdělilo, zda potřebuje dodatečné informace, jak to učinil faxem ze dne 28. května 1999, zvláště proto, že tento fax byl odpovědí na fax ze dne 7. dubna 1999 týkající se přípustnosti námítky. Přijmout opačný předpoklad by znamenalo, že by námitkové oddělení bylo povinno poskytovat podavateli námítky pomoc.
- 45 Jediným účelem faxu ze dne 29. června 1999 bylo umožnit vedlejšímu účastníkovi, na základě čl. 42 odst. 3 nařízení č. 40/94 a pravidla 16 odst. 3 prováděcího nařízení, aby poskytl dodatečné důkazy na podporu své námítky, pokud to považuje za nutné.
- 46 Ani fax ze dne 7. dubna 1999, ani fax ze dne 29. června 1999, posuzovány jednotlivě nebo společně, nemohly u vedlejšího účastníka založit legitimní očekávání ohledně jazykových požadavků podle pravidla 17 odst. 2 prováděcího nařízení. Fax ze dne 29. června 1999 měl naopak vedlejšího účastníka upozornit na tyto požadavky.
- 47 Podle Úřadu měl odvolací senát správně za to, že pravidlo 17 odst. 2 prováděcího nařízení nebylo v projednávaném případě dodrženo. V rozsudku ze dne 13. června 2002, *Chef Revival USA v. OHIM – Massagué Marin (Chef)* (T-232/00, Recueil, s. II-2749, bod 42) Soud potvrdil rozdíl mezi povinnostmi vyplývající z pravidla 15 odst. 2 písm. b) vii) prováděcího nařízení označit výrobky chráněné starší známkou

na jedné straně a poskytnutím podrobných informací o skutečnostech, důkazech a argumentech, jak stanoví čl. 42 odst. 3 nařízení č. 40/94 a pravidlo 16 odst. 1 a odst. 2 a pravidlo 20 odst. 2 prováděcího nařízení na straně druhé. Podle pravidla 18 odst. 2 prováděcího nařízení způsobuje nedodržení první povinnosti nepřipustnost námítky a neposkytnutí informací uvedených na druhém místě způsobuje, že nebudou brány v potaz při přezkumu podstaty námítky.

48 Protože pravidlo 17 odst. 2 prováděcího nařízení vyžaduje, aby podavatel námítky poskytl překlad důkazů předložených na podporu námítky do jednacího jazyka, neposkytnutí překladu představuje nepředložení těchto důkazů. Za těchto okolností námitkové oddělení může dotčenou námitku pouze zamítnout.

49 Úřad má naopak za to, že odvolací senát nesprávně usoudil, že bylo porušeno legitimní očekávání vedlejšího účastníka.

50 Zprvč vedlejší účastník v tomto ohledu nemohl legitimně neznat příslušná ustanovení, která jsou jasná a zůstala nezměněna od doby svého přijetí.

51 Zadruhé ani ve faxu ze dne 7. dubna 1999, ani ve faxu ze dne 29. června 1999 námitkové oddělení vedlejšího účastníka přesně neujistilo, ať výslovně, nebo implicitně, že poskytnuté důkazy splňovaly jazykové požadavky.

- 52 Zatřetí samotná povaha sdělení takových, jakým je fax ze dne 29. června 1999, neumožňuje, aby byla přesná nebo určitá. Z článku 42 odst. 3 nařízení č. 40/94, z pravidla 16 odst. 3 a z pravidla 20 odst. 2 prováděcího nařízení vyplývá, že úlohou Úřadu je obecně vyzvat podavatele námítky k předložení skutečností, důkazů a argumentů, a nikoliv mu oznamovat jednotlivé nedostatky. Oznámení takových nedostatků by vyžadovalo přezkum samotné podstaty věci před předložením skutečností, důkazů a argumentů, což je situace, kterou zákonodárce nezamýšlel a kterou vylučuje sporná povaha námitkového řízení. Dále z článku 74 nařízení č. 40/94 a z pravidla 16 odst. 3 prováděcího nařízení vyplývá, že pokud je námitka jednou posouzena jako přípustná, mají účastníci řízení volnost ohledně způsobu předložení své věci. Nakonec z čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94 vyplývá, že Úřad není oprávněn pomáhat podavateli námítky při předkládání skutečností, důkazů a argumentů. Tyto zásady se analogicky uplatňují na jazykové požadavky.
- 53 Úřad dále několikrát odkazy na rozhodnutí odvolacích senátů poznamenává, že neexistuje shoda ohledně otázky, zda je standardní znění použité ve faxu ze dne 29. června 1999 dostatečně jasné. Podle Úřadu musí být však odpověď na tuto otázku kladná.
- 54 Vedlejší účastník uplatňuje, že od okamžiku, kdy každý z účastníků řízení zná bez nejjasnosti podstatné skutečnosti, důkazy a argumenty, o které se druhý účastník řízení hodlá opírat, námitka musí být považována za správně odůvodněnou.
- 55 V projednávaném případě se ve sdělení o námitce uvádí, že opis osvědčení o zápisu byl připojen k formuláři pro podání námítek a že se námitka zakládala na všech výrobcích, pro které byly starší známky zapsány. Podle vedlejšího účastníka fax ze dne 7. dubna 1999 zcela přirozeně znamenal, že seznamy výrobců stanovené v těchto osvědčeních byly součástí sdělení o námitce a musely být přeloženy do jazyka námitkového řízení. Tento překlad byl poskytnut dne 28. května 1999. Tudíž

podstatné informace pro určení opodstatněnosti námitky byly buď přímo obsaženy ve sdělení o námitce, nebo byly zahrnuty do tohoto sdělení prostřednictvím odkazu na překlad seznamu výrobků předložený faxem ze dne 28. května 1999.

- 56 Vedlejší účastník uvádí, že není nezbytné překládat veškeré informace obsažené v osvědčení o zápisu, neboť některé informace, které obsahuje, nejsou relevantní nebo jsou nepřeložitelné, například jména a čísla, a že mimoto není nezbytné překládat například informaci o datu přednosti, jestliže není dovolávána. Na jednání v tomto ohledu dodal, že jestliže je relevantní pouze krátká část dlouhého dokumentu, zdá se mu nepřiměřené a nerozumné muset překládat celý dokument.
- 57 S odkazem na pravidlo 16 odst. 1 a odst. 2 prováděcího nařízení dodává, že neexistuje žádná povinnost poskytnout úplný překlad osvědčení o zápisu starších známek.
- 58 Na jednání také uplatnil, že důkaz o platnosti a o právním statusu ochranné známky, na kterých se námitka zakládá, nevyplývá z překladu osvědčení o zápisu, ale z osvědčení samotných.
- 59 Krom toho vedlejší účastník tvrdí, pokud jde o fax ze dne 29. června 1999, že tento fax v obvyklém smyslu znamenal, že nedostatek uvedený ve faxu ze dne 7. dubna 1999 byl odstraněn, a že námitka tudíž nebude zamítnuta jako nepřijatelná. Poznámka v tomto faxu týkající se jednacího jazyka se vztahuje pouze na dodatečné

skutečnosti, důkazy nebo argumenty, a nikoli na ty, které již byly předloženy. Pokud námitkové oddělení mělo za to, že zmíněný nedostatek nebyl odstraněn, mělo podle vedlejšího účastníka logicky zamítnout námitku jako nepřípustnou, což se nestalo.

- 60 Vedlejší účastník souhlasí s odůvodněním odvolacího senátu, podle kterého se mohl vzhledem k pokynům námitkového oddělení dovolávat legitimního očekávání, pokud jde o skutečnost, že splnil požadavky vyžadované pro to, aby mohla být námitka považována za opodstatněnou.
- 61 Konečně cituje pět rozhodnutí odvolacích senátů Úřadu, ve kterých bylo rozhodnuto, že není nutné překládat veškeré informace obsažené v dotýcných osvědčeních o zápisu, z nichž ve dvou se dotýcný podavatel námitky mohl dovolávat legitimního očekávání, pokud jde o skutečnost, že v tom ohledu splnil veškeré požadavky.

Závěry Soudu

- 62 Ve svých tvrzeních na podporu svého jediného žalobního důvodu žalobkyně rozlišuje otázku jazykových požadavků námitkového řízení, zejména otázku porušení pravidla 17 odst. 2 prováděcího nařízení, od otázky, zda námitkové oddělení porušilo legitimní očekávání vedlejšího účastníka. Stejně rozlišení provádí rovněž Úřad a vedlejší účastník. Pro účely přezkumu jediného žalobního důvodu je namíste toto rozlišení přijmout.

K jazykovým požadavkům námitkového řízení

- 63 Co se týče jazykových požadavků pro starší známky, na kterých se zakládá námitka, odvolací senát měl v bodě 23 napadeného rozhodnutí za to, že „podavatel námítka (vedlejší účastník před Soudem) měl v jednacím jazyce poskytnout přesné údaje uvedené v rejstříku“. Dodal, že v projednávaném případě nemohlo být pochyb, že podavatel námítka úplný překlad dokumentů vydaných nebo zveřejněných příslušnými orgány nepředložil. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že toto poslední zjištění žádný z účastníků řízení nezpochybňuje.
- 64 V projednávaném případě je nesporné, že se ve sdělení o námitce uvádí, že opis osvědčení o zápisu byl připojen k formuláři pro podání námitek, že se námitka zakládala na všech výrobcích, které byly zapsány pro starší známky, ale že k seznamům těchto výrobků nebyl připojen překlad do jazyka námitkového řízení.
- 65 Sdělení o námitce tudíž nesplňovalo jazykové požadavky vyplývající z pravidla 15 odst. 2 písm. b) vii) a z pravidla 17 odst. 1 prováděcího nařízení, neboť ke sdělení o námitce nebyl připojen překlad seznamů výrobků a služeb, pro které byly zapsány starší známky, do jednacím jazyka. Tato situace nepatří mezi případy uvedené v pravidle 18 odst. 1 prováděcího nařízení, ale vyplývá z pravidla 18 odst. 2 prováděcího nařízení, které stanoví případy, kdy sdělení o námitce nesplňuje jiná ustanovení nařízení č. 40/94 nebo prováděcího nařízení, s tím, že těmito jinými ustanoveními jsou v projednávaném případě pravidlo 15 odst. 2 písm. b) vii) a pravidlo 17 odst. 1 prováděcího nařízení.

- 66 V důsledku toho námitkové oddělení tím, že vyzvalo vedlejšího účastníka faxem ze dne 7. dubna 1999 k předložení překladu seznamů výrobků a služeb, pro které byly zapsány starší známky, do jednacích jazyků, jednalo v souladu s pravidlem 15 odst. 2 písm. b) vii), pravidlem 17 odst. 1 a pravidlem 18 odst. 2 prováděcího nařízení. V záhlaví tohoto faxu je kromě toho uvedena zmínka „[p]řavidla 15 a 18 odst. 2 prováděcího nařízení („[r]ule 15 and 18 (2) of the Implementing Regulation“).
- 67 Je rovněž nesporné, že dne 28. května 1999 předložil vedlejší účastník překlad seznamů výrobků a služeb, pro které byly zapsány starší známky, do jednacích jazyků. Tudíž sdělení o námitce dosáhlo souladu s „jinými ustanoveními nařízení [č. 40/94] nebo [prováděcího nařízení]“, jak se uvádí v pravidle 18 odst. 2 prováděcího nařízení.
- 68 Poté stanovilo námitkové oddělení vedlejšímu účastníkovi faxem ze dne 29. června 1999 lhůtu k předložení skutečností, důkazů a argumentů, které vedlejší účastník považuje za nezbytné na podporu námitky, a uvedlo, že jakýkoli dokument musí být vyhotoven v jazyce námitkového řízení nebo k němu musí být připojen překlad.
- 69 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že tento fax je v souladu s článkem 42 nařízení č. 40/94, pravidlem 16 odst. 2 a odst. 3 a pravidlem 17 odst. 2 prováděcího nařízení, jelikož tato ustanovení stanoví, že skutečnosti, důkazy nebo argumenty na podporu námitky mohou být předloženy ve lhůtě, kterou stanoví Úřad. V záhlaví tohoto faxu je kromě toho zmínka o pravidle 19 odst. 1, pravidle 16 odst. 3, pravidle 17 odst. 2 a pravidle 20 odst. 2 prováděcího nařízení.

70 Mimoto je pravda, že námitkové oddělení neuvědomilo podavatele námítky o tom, že chybí překlad osvědčení o zápisu; jak stanoví pravidlo 17 odst. 2 prováděcího nařízení. Nicméně z výše uvedeného rozsudku Chef (body 52 a 53) vyplývá, že právní požadavky na důkazy a jejich překlad do jazyka námitkového řízení tvoří meritorní náležitosti námítky, a námitkové oddělení tudíž nebylo povinno oznámit vedlejšímu účastníkovi nedostatek spočívající v jeho opomenutí předložit překlad osvědčení o zápisu starších známek. V tomto ohledu je třeba připomenout, že neposkytnutí překladu seznamů výrobků a služeb chráněných staršími známkami do jednacímho jazyka je v rozporu s pravidlem 15 odst. 2 písm. b) vii) a pravidlem 17 odst. 1 prováděcího nařízení, a tudíž se na něj vztahuje pravidlo 18 odst. 2 prováděcího nařízení. Oproti tomu neposkytnutí překladu osvědčení o zápisu starších známek není v rozporu s žádným ustanovením nařízení č. 40/94 nebo prováděcího nařízení, jak stanoví pravidlo 18 odst. 2 prováděcího nařízení.

71 S ohledem na výše uvedené je třeba přezkoumat tvrzení předložená vedlejším účastníkem uvedená v bodech 54 a násl. výše.

72 Na úvod je třeba uvést, že, jak vyplývá z judikatury, pravidlo, podle kterého musejí být důkazy předložené na podporu námítky předloženy v jazyce námitkového řízení nebo k nim musí být připojen překlad do tohoto jazyka, je odůvodněné nutností dodržovat zásadu sporného řízení, jakož i zásadu rovnosti zbraní v řízení mezi účastníky řízení. Je-li pravda, jak tvrdí vedlejší účastník, že podavatel námítky není povinen předložit úplný překlad osvědčení o zápisu starších známek, neznamená to, že námitkové oddělení je povinno vzít při přezkumu základu námítky v úvahu osvědčení o zápisu starších známek předložená v jiném jazyce než v jazyce námitkového řízení. Při neposkytnutí překladu osvědčení v jednacím jazyce může námitkové oddělení oprávněně zamítnout námítku jako neopodstatněnou, ledaže by

o ní mohlo rozhodnout jinak na základě důkazů, které má již případně k dispozici v souladu s pravidlem 20 odst. 3 prováděcího nařízení (výše uvedený rozsudek Chef, body 42, 44, 60 a 61). Je třeba dodat, že tato poslední uvedená výjimka nebyla v projednávaném případě dovolávána.

- 73 Pokud jde o tvrzení, že důkaz týkající se ochranných známek, na kterých se námitka zakládá, vyplývá nikoli z překladu osvědčení o zápisu, ale z osvědčení samotných, je třeba uvést, že byť důkaz skutečně vyplývá z osvědčení o zápisu, a nikoli z jejich překladu, aby tento důkaz mohl být brán v potaz, musí splňovat jazykové požadavky zakotvené v pravidle 17 odst. 2 prováděcího nařízení.
- 74 Pokud jde o nutnost překládat veškeré příslušné dokumenty, kterou vedlejší účastník napadá, je třeba poznamenat, že otázka, zda určité prvky dotyčných dokumentů mohou být považovány za irelevantní pro tuto námitku, a tudíž nemusejí být přeloženy, je ponechána na volné úvaze podavatele námítky s tím, že námitkové oddělení musí nicméně vzít v úvahu pouze části skutečně přeložené do jednacímho jazyka. Krom toho v projednávaném případě ze spisu vyplývá, že délka dokumentů poskytnutých v nizozemštině, italštině a francouzštině není, zejména ve vztahu k přeloženému seznamu výrobků, taková, aby povinnost předložit jejich překlad mohla být kvalifikována jako nepřiměřená a nerozumná.
- 75 Pokud jde konečně o tvrzení vedlejšího účastníka vycházející z rozhodnutí odvolacích senátů Úřadu, pak stačí připomenout, že rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky Společenství, která odvolací senáty přijímají na základě nařízení č. 40/94, jsou přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, a nikoli v rámci správního uvážení. Tudíž musí být legalita rozhodnutí odvolacích senátů posuzována výlučně na základě tohoto nařízení tak, jak je vykládáno soudcem

Společenství, a nikoli na základě předchozí rozhodovací praxe odvolacích senátů [viz zejména rozsudek Soudu ze dne 20. listopadu 2002, *Bosch v. OHIM (Kit Pro a Kit Super Pro)*, T-79/01 a T-86/01, Recueil, s. II-4881, bod 32].

- 76 Konečně, co se týče tvrzení vedlejšího účastníka, že pokud námitkové oddělení mělo za to, že nedostatek konstatovaný ve faxu ze dne 7. dubna 1999, tedy neposkytnutí překladu seznamů výrobků chráněných zápisy, nebyl odstraněn, příslušelo mu logicky zamítnout námitku jako nepřipustnou, což neučinilo, stačí konstatovat, že projednávaný spor se netýká neposkytnutí překladu seznamů výrobků a služeb chráněných staršími známkami, ale neposkytnutí překladu osvědčení o zápisu těchto starších známek.
- 77 Žádné z tvrzení vedlejšího účastníka nemůže být tudíž přijato.
- 78 Z výše uvedeného vyplývá, že zjištění odvolacího senátu uvedené v bodě 63 výše, podle kterého měl vedlejší účastník předložit přesné údaje uvedené v rejstříku v jednacím jazyce, není stíženo právní vadou.

K legitimnímu očekávání vedlejšího účastníka

- 79 V bodě 24 napadeného rozhodnutí odvolací senát došel k závěru:

„[Z]asláním výše uvedených sdělení [tedy faxů ze dne 7. dubna 1999 a ze dne 29. června 1999] založilo námitkové oddělení u podavatele námitky legitimní

očekávání, že opisy osvědčení o zápisu připojené ke sdělení o námitce nebyly stíženy formálním nedostatkem. Podavatel námítky byl oprávněn předpokládat, že poskytnutím nezbytného překladu splnil formální požadavky právní úpravy.“

80 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury právo dovolávat se ochrany legitimního očekávání, které představuje jednu ze základních zásad Společenství, přísluší každému jednotlivci, který se nachází v postavení, z kterého vyplývá, že u něj orgány Společenství založily legitimní očekávání zejména tím, že mu poskytly přesné záruky (viz zejména rozsudek Soudu ze dne 19. března 2003, *Innova Privat-Akademie v. Komise*, T-273/01, Recueil, s. II-1093, bod 26, a uváděná judikatura).

81 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že ani z napadeného rozhodnutí, ani ze spisu před odvolacím senátem nevyplývá, že se vedlejší účastník před odvolacím senátem dovolával jakéhokoli porušení zásady ochrany legitimního očekávání. Pro určení, zda se odvolací senát správně domníval, že námitkové oddělení založilo u vedlejšího účastníka legitimní očekávání, je třeba přezkoumat relevantní skutkové okolnosti projednávaného případu.

82 První skutkovou okolnost představuje fax námitkového oddělení ze dne 7. dubna 1999, kterým byl vedlejší účastník vyzván k předložení překladu výrobků chráněných staršími právy do angličtiny pod sankcí nepřipustnosti námítky. Podle odvolacího senátu byla formulace této zprávy zavádějící, protože z ní vyplývalo, že jediné, co scházelo, byl překlad seznamu výrobků do angličtiny, a fax neuváděl, že bylo třeba předložit úplný překlad osvědčení o zápisu.

- 83 Druhá skutková okolnost spočívá ve větě faxu ze dne 28. května 1999, kterou vedlejší účastník vyzývá Úřad, aby mu dal vědět, zda potřebuje dodatečné informace. S odkazem na tuto větu měl odvolací senát v bodě 21 napadeného rozhodnutí za to, že „[z] důvodu neobdržení odpovědi ze strany námitkového oddělení podavatel námítky logicky (ale nesprávně) došel k závěru, že námitka byla v naprostém pořádku“.
- 84 Třetí skutková okolnost se týká věty obsažené ve faxu námitkového oddělení ze dne 29. června 1999, ve které se vedlejšímu účastníkovi oznamuje, že mu byla „stanovena poslední lhůta [...] pro to, aby předložil veškeré skutečnosti, důkazy a dodatečné argumenty, které bude považovat za užitečné na podporu [své] námítky“, ve spojení s faxem námitkového oddělení ze dne 7. dubna 1999. Podle odvolacího senátu toto sdělení nevyjasnilo nedorozumění vytvořené dvěma předcházejícími sděleními.
- 85 Analýza těchto tří skutkových okolností provedená odvolacím senátem nemůže být přijata.
- 86 Pokud jde nejdříve o fax námitkového oddělení ze dne 7. dubna 1999, je třeba poukázat na to, že tento fax výslovně odkazuje na pravidlo 15 a pravidlo 18 odst. 2 prováděcího nařízení a pouze uvádí, že označení výrobků a služeb nebylo předloženo v jazyce námitkového řízení. Při nedostatku přesných odkazů, zejména na pravidla 16 a 17 téhož nařízení nemohl tento fax u vedlejšího účastníka založit legitimní očekávání ohledně skutečnosti, že splnil požadavek stanovený v pravidle 17 odst. 2 tohoto nařízení, pokud jde o předložení důkazů a písemností v jednacím jazyce. Tento závěr je potvrzen skutečností, že sám vedlejší účastník se tohoto faxu nedovolával, aby uplatnil legitimní očekávání.

- 87 Pokud jde o druhou výše uvedenou skutkovou okolnost, je namístě poznamenat, že toto sdělení pocházející od vedlejšího účastníka samotného nemůže být považováno za jednání orgánů Společenství způsobilé založit u podavatele námitky legitimní očekávání. Ve skutečnosti nelze zakládat legitimní očekávání na jednostranném jednání účastníka, který by z něj měl prospěch. Krom toho, jak Úřad správně uvedl, tento předpoklad by ukládal námitkovému oddělení povinnost neslučitelnou s tímto systémem poskytovat podavateli námitky pomoc.
- 88 Co se týče třetí výše uvedené skutkové okolnosti, tedy věty uvedené ve faxu ze dne 29. června 1999 citované v bodě 84 výše, je třeba uvést, že tato věta, s ohledem zejména na použití výrazu „dodatečné“, ve spojení s faxem ze dne 7. dubna 1999, nemohla u vedlejšího účastníka založit legitimní očekávání, že předložená osvědčení o zápisu splňovala relevantní jazykové požadavky. Tento dopis totiž v tomto ohledu neobsahuje žádné upřesnění. Pokud tedy tento dopis nedokázal rozptýlit případné nedorozumění nebo pochybnosti na straně vedlejšího účastníka, měl se případně vedlejší účastník informovat u Úřadu.
- 89 Navíc se odvolací senát nesprávně domníval v bodě 22 napadeného rozhodnutí, že fax ze dne 29. června 1999 informoval vedlejšího účastníka o tom, že má lhůtu čtyř měsíců pro předložení dalších skutečností, důkazů a dodatečných argumentů, které bude považovat za užitečné na podporu námitky, a že „dokumenty“ musejí být předloženy v jazyce námitkového řízení nebo k nim musí být připojen překlad („that the documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation“). Ve skutečnosti je v tomto faxu uvedeno, že „jakýkoli dokument“ musí být vypracován v jazyce námitkového řízení nebo k němu musí být připojen překlad („Please note that documents must be in the language of the proceedings or accompanied by a translation.“). Toto sdělení týkající se jednacího jazyka nemůže být tudíž vykládáno tak, že se vztahuje pouze na „další skutečnosti, důkazy nebo

tvrzení“. Naopak toto sdělení je obecné, a tudíž brání tomu, aby mohl být fax ze dne 29. června 1999 vykládán tak, že opisy osvědčení o zápisu připojené ke sdělení o námitce splňovaly jazykové požadavky.

- 90 Konečně sám vedlejší účastník uplatňuje, že fax ze dne 29. června 1999 v obvyklém smyslu znamenal, že nedostatek uvedený ve faxu ze dne 7. dubna 1999, tedy neposkytnutí překladu seznamů výrobků chráněných staršími známkami do jazyka námitkového řízení, byl odstraněn, čímž připouští, že tento fax nemůže být vykládán tak, že osvědčení o zápisu splňovala jazykové požadavky.
- 91 Vedlejší účastník dále uplatňuje, že ve dvou z pěti rozhodnutí odvolacích senátů, které cituje, bylo rozhodnuto, že z důvodu jednání námitkového oddělení se mohl dotčený podavatel námitky dovolávat legitimního očekávání, pokud jde o skutečnost, že splnil požadavky týkající se překladu informací obsažených v dotyčných osvědčeních o zápisu.
- 92 V tomto ohledu je namístě připomenout na základě závěru uvedeného výše a bez ohledu na otázku, zda tato rozhodnutí jsou v souladu s již citovanou judikaturou týkající se legitimního očekávání, že legalita rozhodnutí odvolacích senátů nemůže být posuzována na základě jejich předchozích rozhodnutí (výše uvedený rozsudek Kit Pro a Kit Super Pro, bod 32).
- 93 Za těchto podmínek je namístě dojít k závěru, že odvolací senát učinil nesprávné právní posouzení, když měl za to, že námitkové oddělení založilo u vedlejšího účastníka legitimní očekávání, pokud jde o skutečnost, že opisy osvědčení o zápisu připojené ke sdělení o námitce nebyly stiženy formálním nedostatkem.

- 94 Z výše uvedeného vyplývá, že jedinému žalobnímu důvodu na zrušení musí být vyhověno. Napadené rozhodnutí je tudíž namístě v navrhovaném rozsahu zrušit.

K nákladům řízení

- 95 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval.
- 96 V projednávaném případě vedlejší účastník nebyl úspěšný, jelikož je namístě napadené rozhodnutí zrušit v souladu s žalobními návrhy žalobkyně. Nicméně žalobkyně ve svém návrhu nepožadovala, aby byla vedlejšímu účastníkovi uložena náhrada nákladů řízení, ale aby byla náhrada nákladů řízení uložena Úřadu, a to včetně nákladů, které žalobkyni vznikly v rámci řízení před odvolacím senátem.
- 97 V tomto ohledu je namístě uvést, že ačkoliv Úřad podpořil první bod žalobního návrhu žalobkyně, je třeba mu uložit náhradu nákladů řízení, které žalobkyni vznikly, neboť přijaté rozhodnutí bylo vydáno odvolacím senátem Úřadu. V důsledku toho je namístě nařídit, aby v souladu s návrhem žalobkyně Úřad nesl náklady žalobkyně, včetně nákladů, které žalobkyni vznikly v rámci řízení před odvolacím senátem, a aby vedlejší účastník nesl své náklady.

Z těchto důvodů

Soud (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 17. ledna 2002 (věc R 1003/2000-1) se ruší v rozsahu, ve kterém ruší rozhodnutí námítkového oddělení ze dne 7. září 2000, vrací věc námítkovému oddělení k dalšímu projednání a ukládá každému účastníku, aby nesl své náklady vzniklé v rámci řízení před odvolacím senátem.**

- 2) **Úřadu se ukládá náhrada nákladů řízení žalobkyně včetně nákladů, které žalobkyni vznikly v rámci řízení před odvolacím senátem.**

- 3) **Vedlejší účastník ponese své náklady.**

Forwood

Pirrung

Meij

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku 30. června 2004.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

J. Pirrung